

In sacerdotes Inuictuos

Georgius Symler Lectoribus foelicitatem.

Cogitādo iam olim in eo ipso fui ingenue lector. quoz
nam pacto efficerē, ne clericuli quidā nostri tēporis;
(non sine sua graui iactura) tam perditē tempus absu-
merent. atq; idipm poetę nobilis & sapientis in mediū
profari. liberū cuiq; cum veritate foret clericulo.

Non mea magnanimo depugnat tessera talo

Senio nec nostrum cū cane quassat ebur

Hęc mihi charta nuces. hęc est mihi charta fritillus

Alea nec dānum. nec facit ista lucrum.

Et vt antiqs spectatiōibus iēsse (sua opiniōe) vim et lit-
teraturā si non aniaduertent. saltem paruulę cuidā
lectiōni aliquid operę impenderēt. non tam propense
pyrgo iminentes. Alea quadam festiua & honesta lu-
sitarēt. ne ī numerę suffecti viderēt q̄ Baptista memit
cui Pio cognomētū est in Rudēte Plauti. Tales (iquit)
sacerdotes esse dnt. qui sicuti templi sunt antistites. ita
pbitatū sint p̄sides. Nūc meri sunt gulones. cuppe-
dię. ganeiq; voraginibus impliciti et mulierositatis. vt
cū illos videas vultū & palliū videre possis. sacerdotē
desideres. ijs pulchellis coma gradatim scāsilis. omēs
valgiis osculis. calceos follicantes respuūt. colobia in-
dignant. manuleatas tunicas appetūt. petis & incastris
gatis oculis. quos cū videas. non presbyteros censeas
sed procos. & quibus in solo viuendi causa palato est.
verbis Aristideis. opibus Sardanapalicis. vt id verum
sit sacerdotium orbi religionē aduexisse & abstulisse.
Recolligant tandem mentē & Apollinaris id aureum
dictū memorię teneant. Nam sacerdotis pater filiusq;
pontificis. nisi sanctus est. rubo similis efficit. quem de
rosis natū rosasq; parientem. & genitis gignentibusq;
floribus mediū pūgentibus cōparanda p̄cis dumorū
vallat aspitas. hęc Pius. Enixe igit cōsuluimus qui ista

a ij

sectari non desinūt, uti quam celerrime ocioſi redderē
tur ocio inquā Attiliano ut est apud Plinium nepotē,
quod ociari satius est quam nihil agere, utq; ad eā rem
institutiōnū Rabani authoris testatissimi lectio ancilla-
retur, qualem clericus quisq;, si se crassa (ut aiunt) non
dedecet Minerva in obstruso esse sinet nequaquam.
Curauimus inq; ad cōmunem omniū pmouendorum
usum, impressioni cōmittere hęc pauca regularia, pre-
mittentia ad res sequentes aditū instructiorē, tamquā
epitoma & p̄mptuariū quoddam rationum de rebus
ecclesiasticis, quod author decreti Gracianus legendo
minime neglexit per totam quartam distinctiōnem de
consecratione, edituri deinceps si hęc placuisse cogno-
uerimus, deo optimo maximo annuēte, Vualafredi &
ipsas egregias institutiōes & fortasse regularia Basilij,
doctoris in ecclesia nō minus eruditi atq; antiqui simul
ac sancti, quibus tempus fallere nostro evo p̄fessores
rerum ecclesiasticarum queatis, de quibus racionem
reddere plurimi in seipsis noscitantis nihil laborantes
nequeūt, Assumite itaq; pro foribus uestris operiētes
& sedentes libellos, qui ultro occurrūt ut doceāt quid
pontifex: quid unctio & indumenta eius: conferētes,
intra sacrarium cordis uestri quorū meminisse pretiū
est operę uos qui clericatum adipiscimini, ne si ista ne-
gligentes & utrūq; forte maiora quoq; nō conferētes
perinde sitis atq; hij, quorū (ut poeta inquit) Gaudeat
aduersis fœmina uirq; malis. Valetē,